

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 01.07.1980, sp. zn. 5 Tz 73/80, ECLI:CZ:NS:1980:5.TZ.73.1980.1

Číslo: 49/1981

Právní věta: V konaní o prejednaní dedičstva pred štátnym notárom sa môže dopustiť trestného činu krivej výpovede a nepravdivého znaleckého posudku podľa § 175 Tr. zák. len osoba, ktorá je v tomto konaní vypočutá ako svedok, znalec alebo tlmočník, aj to len v tom prípade, že vypovedá nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, alebo takú okolnosť zamlčí. Osoba, ktorá v tomto konaní vystupuje ako účastník, nemôže byť páchatelom tohto trestného činu.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 01.07.1980

Spisová značka: 5 Tz 73/80

Číslo rozhodnutí: 49

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek

Předpisy: 140/1961 Sb. § 175

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 49/1981 sb. rozh.

V konaní o prejednaní dedičstva pred štátnym notárom sa môže dopustiť trestného činu krivej výpovede a nepravdivého znaleckého posudku podľa § 175 Tr. zák. len osoba, ktorá je v tomto konaní vypočutá ako svedok, znalec alebo tlmočník, aj to len v tom prípade, že vypovedá nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, alebo takú okolnosť zamlčí. Osoba, ktorá v tomto konaní vystupuje ako účastník, nemôže byť páchatelom tohto trestného činu.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR z 1. 7. 1980 sp. zn. [5 Tz 73/80.](#))

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal geniálny prokurátor SSR, Najvyšší súd SSR zrušil rozsudok Okresného súdu v Trnave z 11. septembra 1979 sp. zn. 2 T 441/79 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo 6. decembra 1979 sp. zn. 6 To 577/79 a Okresnému súdu v Trnave prikázal, aby vec znova prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Okresný prokurátor v Trnave podal obžalobu na A. V. pre trestný čin krivej výpovede podľa § 175

ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť tak, že 14. júna 1976 pred štátnym notárom v Trnave vo veci prejednávania dedičstva po R. D. uviedla nepravdu, keď vypovedala, že „v deň smrti poručiťela nezostala žiadna hotovosť ani doma, ani v SŠS“, hoci pri podaní vysvetlenia pred vyhľadávacím orgánom OO VB v Žiari nad Hronom 27. januára 1977 a

16. apríla 1977 udala, že na vkladných knižkách poručiťela zostalo celkom 3500 Kčs.

Rozsudkom Okresného súdu v Trnave z 11. septembra 1979 sp. zn. 2 T 441/79 bola obvinená A. V. oslobodená z obžaloby podľa § 226 písm. b) Tr. por.

O odvolaní okresného prokurátora proti tomuto rozsudku rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením zo 6. decembra 1979 sp. zn. 6 To 577/79 tak, že odvolanie podľa § 256 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal generálny prokurátor SSR v lehote uvedenej v § 272 Tr. por. sťažnosť pre porušenie zákona. Uvádza, že krajský súd nehodnotil výpoveď dr. O. z prípravného konania, ktorý uviedol, že pri prejednaní dedičstva a ani v iný deň mu obvinená nepredložila žiadnu vkladnú knižku a že keby to bola urobila, bol by o tom spísal riadnu zápisnicu. Tento svedok ani na hlavnom pojednávaní nepotvrdil, že mu obvinená vkladné knižky ukázala.

Najvyšší súd SSR preskúmal podľa § 267 ods. 1 Tr. por. správnosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že bol porušený zákon.

Orgány trestného stíhania sa v doterajšom konaní nezaoberali dostatočne okolnosťou, že páchatelom trestného činu podľa § 175 Tr. zák. môže byť len osoba, ktorý vypovedá ako svedok, znalec alebo tlmočník.

Obvinenej sa kladie za vinu, že 14. júna 1976 ako svedkyňa pred štátnym notárom uviedla nepravdu. Výpoveď obvinenej je uvedená v zápisnici napísanej na štátnom notárstve 14. júna 1976 vo veci prejednávania dedičstva po R. D., ktorý zomrel 17. marca 1976. Z obsahu zápisnice vyplýva, že bola napísaná za prítomnosti štátneho notára dr. J. O. a zapisovateľky H., ako aj za prítomnosti F. D. a A. V. V tejto zápisnici nie je uvedené, že F. D. a A. V. boli vypočutí ako svedkovia. Uvádza sa iba, že mali predložiť vkladné knižky po poručiťelovi, a to na základe písomného vyžiadania štátneho notára. Na konci zápisnice je uvedené, že zápisnica bola nahlas diktovaná, prečítaná a vysvetlená účastníkom, ktorí ju na znak súhlasu pred štátnym notárom podpísali. Z toho by sa dalo vyvodiť, že F. D. a A. V. vypovedali ako účastníci. V tejto súvislosti treba povedať, že ten, kto vypovedá v konaní o prejednaní dedičstva ako účastník konania, nie je svedkom a nemôže byť preto stíhaný pre trestný čin krivej výpovede podľa § 175 Tr. zák. Podľa zápisnice A. V. okrem iného uviedla, že opatrovala poručiťela 14 mesiacov pred jeho smrťou. Mohla teda byť účastníčkou konania, lebo poručiťel zomrel bez zanechania priamych potomkov a manželky (§ 474 Obč. zák.). Na druhej strane dr. J. O. vo svojej výpovedi okrem iného uviedol, že F. D. aj A. V. riadne poučil ako svedkov. Vzhľadom na to bude nutné zistiť, či obvinená bola vypočutá ako svedkyňa alebo ako účastníčka konania.

Ďalšou podmienkou uznania viny podľa § 175 ods. 1 písm. a) Tr. zák. je, že krivá výpoveď sa musí týkať okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie. Či ide o takúto okolnosť, treba posúdiť so zreteľom na konkrétny prípad.